

Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM

YTTRANDE
11 maj 2005
Dnr: 6-3-05

BRASkatt? – beskattning av avfall som förbränns (SOU 2005:23) (Fi2005/1862)

Delbetänkande av BRAS-utredningen

Konjunkturinstitutet (KI) tillstyrker förslaget om att avfallets massa av fossilt kol infogas som skattepliktigt bränsle i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Skälen överensstämmer i stort med utredningens.

Om den föreslagna lagtekniska lösningen genomförs försvinner nuvarande snedvridning - i form av skattesubvention för avfallsbränslen - mellan avfall och andra energiprodukter och en större likformighet uppnås i energibeskattningen. KI anser att det är positivt att förbränning av avfall *för uppvärmningsändamål* skattemässigt likställs med förbränning av andra energiprodukter.

Som en följd av att skattesubventionen av avfallsbränslen tas bort ökar kostnaden för förbränning relativt andra avfallsbehandlingsmetoder. Detta gynnar bl.a. materialåtervinning (via incitament till ökad utsortering, i syfte att undvika skatt) av, framför allt, plast och gummi med fossilt ursprung. I vilken omfattning som förslaget kan förväntas styra mot ökad materialåtervinning är dock svårt att bedöma. KI instämmer därför i utredningens uppfattning (jfr. utredningens skrivningar, s. 189f) att det är en lämplig tågorordning att först beskatta avfall som förbränns inom ramen för energiskattesystemet, för att därefter se till vilka eventuella behov det finns av kompletterande styrning för att uppnå avfallspolitiska mål.

Genom att kraftvärmeproduktion, inom ramen för energiskattesystemet, ges samma nedsättning av energi- och koldioxidskatt som gäller för industrins förbränning medför förslaget också en styrning till att investera i effektiv kraftvärme (samtidig produktion av el och värme) även vid avfallsförbränning. Eftersom kraftvärmeproduktion generellt sett har högre verkningsgrad än energiproduktion i kondens- och värmeverk medför en sådan styrning miljövinster. KI anser därför att denna styrning via energiskattesystemet är miljömässigt motiverad och att den är en betydelsefull stimulans till investering i kraftvärme. KI instämmer också i det angelägna att skattenedsättningen bara kan åtnjutas vid högeffektiv kraftvärme, och följaktligen att incitament till användande av ”skatteturbiner” undviks (jfr. utredningens skrivningar, s. 235-238).

Beträffande globala miljöproblem där det inte har någon betydelse var utsläppen sker, vilket är fallet med koldioxidutsläppens påverkan på klimatet, är det samhälls-ekonomiskt motiverat att utsläppen från verksamheter som är utsatta för internationell konkurrens beskattas lindrigare än verksamheter i andra sektorer. Genom användande av den befintliga strukturen i energiskattesystemet beaktas den internationella konkurrenskraften genom industriskattesatsen och särskilda nedsättningsregler för energiintensiv industri. Detta lindrar skattebördan för den konkurrensutsatta industrin. KI ser positivt på att skatt på avfall som förbränns inlemmas i ett befintligt system som beaktar villkoren för konkurrensutsatt verksamhet. Förslaget torde också vara förenligt med EU:s regler om statligt stöd (jfr. utredningens skrivningar, s. 251-256).

KI vill också betona förslagets långsiktiga fördelar. I det fall som koldioxidskatten höjs och/eller avfallsförbränningen ingår (fullt ut) i handel med utsläppsrätter utan att den fossila delen av avfallet inte är med i systemet, ökar nuvarande snedvridning. Genom utredningens förslag hanteras detta. Även avseende förändringar i energiskattesystemet som inte är klimatpolitiskt relaterade kommer avfallsförbränningen att följa med vid skatteförändringar. Detta får anses motiverat sett ur önskvärdheten att åstadkomma en likformig beskattning. Det torde därmed också vara svårt att se hur utredningens förslag kan *ersättas* av något annat styrmedel (t.ex. utökat producentansvar).

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Ingemar Hansson. Föredragande har varit Henrik Hammar.

Ingemar Hansson

Henrik Hammar